

Groen! vindt het duidelijk dat de wapenwet en de uitvoering ervan falen. De kritieken die wij in 2008 op de versoepelde wapenwet hadden, zijn ondertussen terecht gebleken. Een herziening dringt zing dus op, maar een dergelijke herziening mag geen verdere versoepeling zijn. Graag willen wij hierover een open en constructief debat voeren.

Enkele van onze kritieken op de huidige wapenwet en de uitvoering ervan:

Wapenvergunningen zijn niet langer beperkt in de tijd, je hebt niet langer munitie – en dus een reden – nodig om wapens te bezitten en het wordt veel gemakkelijker om als verzamelaar erkend te worden. Vroeger werden vergunningen afgeleverd tot 5 jaar, nu is er geen limiet meer. Een beperkte geldigheidsduur van de vergunningen is nochtans de meest efficiënte manier om vuurwapens te traceren en te controleren of de eigenaar nog voldoet aan de voorwaarden. De mogelijkheid om wapens in bezit te hebben zonder munitie, dus zonder reden, is een vrijgeleide voor een onbegrensd wapenbezit. De controle op het hebben van munitie is veel moeilijker dan de controle over het (al dan niet tijdelijk) onbruikbaar maken van wapens.

De database van wapenbezitters van de federale politie is een puinhoop. Dat is al bekend sinds het Comité P in 2005 een vernietigend rapport schreef over het Centraal Wapenregister (CWR). Sinds die tijd beloven de opeenvolgende VLD-ministers van Binnenlandse Zaken beterschap. Ondanks veel aandringen in het parlement is er vandaag echter nog steeds geen werkend wapenregister.

Verder bestaat er onenigheid tussen de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken over heel wat onderwerpen die te maken hebben met de uitvoering van de wapenwet, zoals de precieze taakomschrijving van de lokale politiezones met betrekking tot het controleren van wapenbezitters. Daardoor is er nog steeds geen omzendbrief die deze taken vastlegt, en kunnen politiezones zelf beslissen of ze wapenbezitters al of niet controleren.

Als de minister van Binnenlandse Zaken de wapenhandel in België beter wil controleren, zal ze om te beginnen de verantwoordelijkheid moeten nemen om na te gaan wat er gebeurt met het stijgend aantal ingevoerde handvuurwapens. De invoervergunningen zijn een bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, en de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken menen dat dit volstaat om hen te ontslaan van de verantwoordelijkheid om na te gaan wat er vervolgens met die wapens gebeurt. Ze verwijzen steevast naar de Vlaamse minister van Economie, die in het Vlaams parlement dan weer verklaart dat de wapenwet een federale bevoegdheid is.

Niemand kan dus zeggen of de toevloed aan handvuurwapens op de Belgische legale of zwarte markt terecht komt, opnieuw uitgevoerd wordt, bestemd is voor politiediensten of opgeslagen wordt als stock voor wapenhandelaars.